

בית משפט לענייני משפחה באילת

תמ"ש 27757-11-19 צ'. נ' א.ס. ואח'

לפני כב' סגן הנשיא, השופט מרדכי (מוטי) לוי

תובעת

ס. צ'.,

באמצעות ב"כ עו"ד ליהי אנקונינה

נגד

נתבעים

1. מ. ר. א. ס.

אצל הוריו: XXX _____

2. היועץ המשפטי לממשלה

באמצעות פרקליטות מחוז דרום - אזרחי

פסק דין

לפני תביעה לאבהות בה עותרת התובעת לקבוע על פי בדיקה גנטית שהנתבע 1 (להלן-הנתבע) הוא אבי בתה הקטינה א.ל. צ' ת"ז XXX ילדת XXX (להלן-הבת).

הרקע העובדתי:

1. בהחלטה מפורטת מיום 7/2/21 תיארתי את ההליכים והקורות בתיק זה. בשל חשיבות ההחלטה להבנת ההליכים ולתוצאת פסק הדין תובא כאן ההחלטה כלשונה:

”

החלטה

1. לפני תביעה להכרה באבהותו של נתבע 1 (להלן- הנתבע, האב הנטען) על הקטינה צ'.א. ת"ז XXX (להלן-הבת).

2. לטענת האם המבקשת הבת נולדה ממערכת יחסים זוגית אותה ניהלה עם האב הנטען משך כ- 3 שנים.

3. בכתב ההגנה של היועץ המשפטי בחודש 11/2019 סבר זה שמאחר ואין חשש לממזרות יש להורות על ביצוע בדיקה גנטית לצורך הוכחת האבהות הנטענת.

4. ביום 6/1/2020 הוגש לתיק אישור מוסר ממנו עולה שכתב התביעה נמסר לאב הנטען ביום 25/12/2020 והוא סירב לחתום.
5. האב הנטען לא הגיש כתב הגנה.
6. משעה שלא הוגש כתב הגנה נקבע התיק לדיון ליום 30/4/2020 ברם בשל קיום הנחיות בעניין קורונה נדחה ליום 13/7/2020. האב הנטען לא התייצב לדיון האמור ובהעדר אישור מסירה נקבע התיק לדיון ליום 8/9/2020.
7. לדיון זה התייצב האב הנטען וביקש להיות מיוצג על ידי עו"ד ושלל את הטענה שסירה לחתום על קבלת כתב התביעה. עוד טען האב שלא ידע שהיו דיונים כי הוא מתגורר אצל הוריו. וכן "אני מסכים לעשות את בדיקת האבהות ואני מסכים לשלם את החלק שלי בבדיקה, אבל אני רוצה להביא עו"ד. אני לא ידעתי על התביעה, לא קיבלתי."
8. באותו דיון הצהיר על כתובתו בזו הלשון "אני גר בנתניה בכתובת, אני לא זוכר מה הכתובת, אני חדש שם, תשלחו להורים שלי. הכתובת המדויקת של הוריי היא ב- XXX, הטלפון שלי XXX"
9. בהחלטתי העוקבת לדיון החלטתי:
"בדיון התבקש הנתבע להיות מיוצג על ידי עו"ד.
- על פי אישור המסירה שקיים בתיק, מתחמק הנתבע מזה כשנה להגיע ולהתייצב לדיונים ולעשות את בדיקת האבהות הנטענת.
- הגם שהבהרתי לנתבע את המצב המשפטי, לאור בקשתו להיות מיוצג, ניתנת לו בזו ארכה בת 30 ימים להגיש כתב הגנה מטעמו. כתב ההגנה יוגש עד לא יאוחר מיום 08.10.20.
- ככל שלא יוגש כתב הגנה תנתן החלטה על ביצוע בדיקת הרקמות.
- בשים לב לכך שהנתבע אינו גר עם הוריו ואינו זוכר את כתובת מגוריו בעיר נתניה הרי שאני מתיר לב"כ התובעת לשלוח הודעות ווטסאפ לטלפון הנייד של המשיב המופיע בפרוטוקול הדיון, ואלה יחשבו כמסירה לכל דבר ועניין".
10. האב הנטען לא הגיש כתב הגנה פעם נוספת ולבקשת האם ניתנה ההחלטה הבאה:
- "

החלטה

על פי הסכמת הצדדים (הנתבע 1 נתן הסכמתו בדיון שהתקיים לפני ביום 8/9/20 ועמדת נתבע 2 הוגשה לתיק ביום 17/11/19), אני מאשר עריכת בדיקת רקמות לבירור השאלה האם הנתבע 1, מ.ר. א. ס., ת"ז, XXX הוא אביה של הקטינה א. צ., ת"ז XXX, ילידת XXX.

בבדיקה תיטול חלק גם אם הקטינה הגב' ס. צ., ת"ז, XXX. הבדיקה תתואם מול המרכז הרפואי על ידי האם והיא תודיע על כך במסרון לטלפון שהנתבע 1 מסר בדיון מיום 8/9/20 XXX ויהא בכך אישור מסירה כדין.

חוות הדעת תינתן על ידי המרכז הרפואי על שם 'שיבא' בתל השומר.

הבדיקה תערך באופן בו ייבדקו הצדדים והקטינה בבית החולים על שם 'שיבא'. נדרש כי הצדדים יגיעו לבדיקה, עם כל המסמכים שצורפו לכתב התביעה, וכל מסמך מזהה אחר שברשותם.

בהוצאות הבדיקה יישאו התובעת והנתבע 1, והיחידה לסיווג רקמות מתבקשת לגבות הוצאותיה ישירות מהם, קודם לעריכת הבדיקה.

היחידה לסיווג רקמות מתבקשת להגיש חוות דעתה תוך 90 יום מהיום. לחוות הדעת תצורפנה תמונות האם והקטינים.

חוות הדעת תוגש לתיק ביהמ"ש למתן הוראות נוספות.

למען הסר ספק תיק זה נפתח בחודש 11/2019 ומאז, כנטען, לא אפשר הנתבע 1 לקיים את ברור ההליך. בנסיבות אלו מובהר בזאת לנתבע 1 שככל שלא יתייצב לבדיקת הרקמות שתקבע על ידי התובעת והיא תודיע לו על כך במסרון לטלפון הנייד שמסר בדיון מיום 8/9/20 יושתו עליו הוצאות וכן יוצא כנגדו צו הבאה והוא ישוחרר רק לאחר הפקדה של ₪ 2,500. " (הדגש במקור)

11. האם קבעה פגישה בבית החולים תל השומר ליום 22/11/2020 לצורך בדיקת הרקמות. האב הנטען ידע על הפגישה בבית החולים (לתיק צורף מסרון שנשלח לטלפון הנייד של האב הנטען על מועד הבדיקה) ועל כן נסעה האם מאילת לתל השומר עם הבת. האב הנטען לא התייצב לבדיקה. האם טענה שההוצאות שנגרמו לה עמדו על כ- 500 ₪. האם ביקשה להדגיש שבבית החולים לא היו מוכנים לקחת דגימה ממנה ומהבת ללא נוכחות האב הנטען.

12. בנסיבות אלו הגישה האם בקשה נוספת למתן החלטה בבקשתה.

13. סעיף 28 ח (ב) לחוק מידע גנטי, תשס"א – 2000 קובע:
"בית המשפט רשאי להסיק מסירובו של אדם להיבדק כל מסקנה הנראית לו מוצדקת בנסיבות העניין, לרבות בדבר קביעת קשרי המשפחה הנטענים כלפי אותו אדם".
14. דומה שאין צורך להכביר מילים עוד מעבר למובא לעיל שהאב הנטען מהתל באם התובעת, בבת ובבית המשפט וחרף דבריו שמוכן הוא לבדיקת הרקמות עושה כל שלאל ידו על מנת לסכל את הבדיקה כשזו אמורה להשפיע על יכולתה של האם לקבל מזונות מהאב הנטען עבור הבת.
15. בנסיבות העניין על כן אני מסיק שהאב מסרב לקיום בדיקת הרקמות על מנת להימנע מלשלם מזונות הבת וקובע שכעולה מהתחמקויותיו מביצוע הבדיקה יש לקבוע שהוא אבי הבת.
16. כאמור על פי ס' 28 ח (ב) רשאי בית המשפט להסיק בדבר אבהותו של פלוני לאור התנהלותו. נטיית הלב היא להורות כך. ברם כתב התביעה הקצר והלאקוני אינו מניח ראיות כלשהן לטענות האם וזאת מבלי שיש לפקפק בהן אפרירי. סעיף זה מאפשר הוכחת אבהות אף ללא ביצוע בדיקה גנטית. משעה שעל בית המשפט להשתכנע מעבר לסרבנותו של האב הנטען לקיומן של ראיות המלמדות על אבהותו של האב הנטען על הבת יש לקיים דיון בו תוכח טענת האם בדבר אבהותו הנטענת של הנתבע על הבת. מקל וחומר שאין לפני בקשה למתן פסק דין מכוח סעיף זה.
- יודגש שלא מן הנמנע שעצם הסכמתו בדיון לקיום בדיקת הרקמות תהווה כשלעצמה ראיה לנכונות טענות האם.
17. משכך אני קובע התיק לדיון ליום 28/4/2021 משעה 11:00 עד שעה 13:00.
הדיון יתקיים גם בהשתתפות ב"כ היועץ המשפטי (בפמ"ד אזרחי).
- באת כוחה של האם תשלח מסרון עם ההודעה על מועד הדיון לאב הנטען לטלפון שבכותרת הבקשה.
- לקראת הדיון תצרף האם מסמכים וראיות, ככל שיש בידה, לתמוך בטענה שהאב הנטען הוא אכן אבי הבת.
18. מובהר בזאת לנתבע, האב הנטען, שככל שימשיך באם ובבת ולא ימלא אחר החלטות בית המשפט והוא לא יתייצב לדיון ניתן יהיה לקבל פסק דין גם בהעדרו מן הדיון לרבות פסיקת הוצאות.

19. המזכירות תשלח ההחלטה והזימון לכתובת הוריו של הנתבע 1 המופיעה בכתורת ההחלטה XXX.

20. תואיל המזכירות לעדן [כך במקור-מ.ל] היומן בדיון שנקבע. "

2. כאמור בהחלטתי קבעתי מועד לדיון בהשתתפות הצדדים ובא כוחה של פרקליטות מחוז דרום ליום 28/4/2021 בין השעות 11:00-13:00.

3. לדיון שנקבע בהחלטתי, לו הוקצו שעותיים, התייצבו רק התובעת ובאת כוחה. בדיון עדכנה באת כוחה של התובעת ש :

"הפרקליטות יודעים שהם צריכים להיות פה בשעה 11:00, הם לא הגיעו. הם דיברו איתי בטלפון 3 פעמים, הם גם התקשרו לנתבע 2 והוא ענה להם לטלפון למרבה ההפתעה, הוא אמר להם שכנראה שלא יגיע לדיון ואז ניסינו למצוא דרכים איך לפתור את העניין, הסברתי להם שהם אלא משתף פעולה ולא מגיע לבדיקת רקמות אז הם אמרו שהם יתקשרו אליו שוב ומאז הוא לא עונה להם." (פרוטוקול עמ' 2 ש' 7-10)

4. בשים לב לאמור ולהחלטתי ביקשתי מהתובעת בדיון לעבות את הראיות לעניין טענתה בדבר אבהותו הנטענת של הנתבע וכך תיארה הדברים לאחר שהוזהרה כדין :

"היינו יחד שלוש שנים, חיינו יחד, גרנו יחד באילת, במרכז, ונכנסתי להריון ואחרי שגיליתי לו הוא פשוט אמר שהוא לא רוצה ילד, והוא רצה, זה היה מתוכנן, ואחרי שנכנסתי להריון חודשיים אחרי נפרדנו. הוא ראה את הילדה פעם אחת כשהיא הייתה בת חצי שנה. יש לי גם הודעות שהוא דאג לה, אני מציגה אותן לבית המשפט. כשאמרתי שהיא לא מרגישה טוב. הוא גם היה שולח לי כסף בדואג [כך במקור-מ.ל] דרך אח שלו בהתחלה בעבור דמי מזונות לילדה, ואז הוא הפסיק ונעלם." (פרוטוקול עמ' 2 ש' 13-17)

הוסיפה באת כוחה של התובעת "אני מציגה תמונות [ש] להם יחד בטלפון. מציגה גם סרטון שנערך על תמצית הזוגיות שלהם, סרטון שהתובעת ערכה." (פרוטוקול עמ' 2 ש' 22-23). צפיתי בסרטון ובתמונות.

5. בהמשך לדיון החלטתי: "הדיון נקבע לשעה 11:00, השעה כעת 12:54 ואין התייצבות לנתבע. ב"כ התובעת תגיש את הסרטונים על גבי דיסק או דיסק או קי במזכירות ותינתן החלטה ביחס להמשך."

6. בשעה 15:30 התייצב באולמי נציג של הפרקליטות, מר. ר., מתמחה, שטען שעל פי היומן הדיון קבוע לשעה 15:30 ועל כן התייצב לדיון בשעה זו.

לגופו של עניין טען נציג הפרקליטות :

"קודם כל יש מחלוקת עובדתית לגבי הטענות שנטענו בפרוטוקול שהתקיים מוקדם יותר, לגבי ניהול מערכת זוגית. אני לא מייצג את הנתבע אבל הנתבע כופר בכלל שהייתה מערכת יחסים, טוען שקיימו יחסי מין פעם אחת. שוב, אני לא מייצג אותו, זה מה שנאמר לי טלפונית על ידי הנתבע 1.

עם זאת, אנחנו חוזרים על האמור בכתב ההגנה, אנו חושבים והוא גם לא מתנגד, שאפשר להביא את הנתבע לבדיקת רקמות. ככל שבית המשפט יוציא צו הבאה – הוא לא מתנגד הוא רק טוען שאין לו כסף לשלם.

הפרקליטות חושבת שלא ניתן לקבוע אבהות ללא בדיקה. השאלה אם מיצינו את כל ההליכים לפני שנותנים פסק דין הצהרתי.
אין לי מה להוסיף עוד. " (פרוטוקול עמ' 4 ש' 9-19)

7. בהמשך לדיון (השני באותו יום 28/4/21) החלטתי:

"הדיון התקיים בשעות הבוקר בנוכחות התובעת ועורכת הדין.
כפי שטען המתמחה של הפרקליטות, הובן על ידי הפרקליטות שהתיק בעניינם נקבע לשעה 15:00 ולכן הגיעו רק בשעה מאוחרת יותר.

מבלי שאני מתווכח עם הטענה הזו, נפתח פרוטוקול נוסף, שמעתי את הטוען מטעם הפרקליטות והחלטתי תישלח לצדדים כפי שקבעתי בשעות הבוקר."

8. ביום 2/5/2021 התובעת צרפה לעיוני תמונות ודיסק און קי בו סרטון המורכב מתמונות מחייה המשותפים עם הנתבע.

9. מן המתואר לעיל עולה תמונה שבמסגרת התביעה שהוגשה בחודש 11/2019 לפני כשנה וחצי התובעת עשתה כל שלאל ידה על מנת לבצע את בדיקת הרקמות על אף הקושי הטמון בכך בנסיעה מאילת למרכז עם הקטינה, העלויות הכרוכות בכך כשהנתבע בחר שלא להגיע כל פעם מטעם אחר, לא הגיש כתב הגנה ולא העלה כל טענה כלפי טענות התובעת בדבר אבהותו לא בכתב ולא בעל פה.

10. בנסיבות אלו מכוח עקרון העל המנחה בית משפט זה עקרון טובת הילד מוצדק וראוי לאפשר לתובעת להוכיח את תביעתה גם ללא בדיקת רקמות. מניעת אפשרות זו מהתובעת מהווה פגיעה קשה במעמדה של הקטינה הן האישי, הן הרפואי והן החברתי. [ע"א 3077/90 פלונית נ' פלוני פ"ד מט(2) 578 (21/6/1995); ע"א 7155/96 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה פ"ד נא(1), 160 (7/4/1997)].

מתווה נורמטיבי – דיון והכרעה:

11. למהותו של פסק דין לאבהות נקבע שהוא נושא בחובו "... השלכות ותוצאות מעבר לקביעה זו עצמה ומעבר לזכויות וחובות שבין הקטין לבין מי שהוכר או הוצהר כאביו, ואם כי מרבית הסכסוכים, אשר באים לפני בתי המשפט, מתמקדים בעיקר בשאלת הסטטוס של הקטין ובעניין המזונות, להם הוא זכאי מאביו, הרי מעבר לכך כרוכות בהכרת האבהות בעיות נוספות, הנגזרות מעצם ההכרה, כי פלוני הוא אביו של הקטין, ובין היתר לענייני ירושה, אפטרופסות, אימוץ, כשרות יוחסין וכדומה עניינים, שאין הכרח למצותם כאן". [ע"א 431/80 ג'ד רוזנברג נ' קרן חזן, פ"ד לה(2) 742 (25/3/1981) עמ' 750-751].

12. אכן, דרך המלך לקביעת אבהותו של פלוני על ילדו הנטען היא בעריכת בדיקת רקמות [ע"א 548/78 פלונית אלמונית נ' פלוני (16/12/1980)].

יחד עם זאת נקבע בפסק דין זה על ידי כבוד השופטת בן עתו ש" התלבטתי השאלה, כיצד ינהג בית המשפט באופן פרקטי, כשהוא חסר סמכות לצוות על עריכת הבדיקה. נראה לי, שגם בהעדר הוראת חוק מתאימה, מותר לו - הן על פי בקשת בעל דין והן מיוזמתו שלו - להפנות תשומת לבם של הצדדים לכך שקיימת בדיקה כזאת, שניתן להסיק ממנה כמעט בוודאות מסקנות בעניין האבהות וכי רשאי בית המשפט לקחת בחשבון הימנעות מן הבדיקה, לרעת הנמנע, בבואו להכריע במחלוקת שבין הצדדים. "(עמ' 30 ס' 4 לפסק דינה של השופטת בן עתו).

13. עמדה דומה התקבלה גם מאוחר יותר ב-בג"צ 566/11. שם עלתה השאלה האם בדיקה גנטית היא הראיה הכשרה היחידה להוכחת קשר ביולוגי-גנטי בין אב לטוען/ת להיות בנו/בתו. נקבע ש"בדיקה גנטית הוכרה זה מכבר כאמצעי מדעי יעיל, פשוט ואמין להוכחת הורות ביולוגית...ודומני כי ראוי שתהיה בבחינת "דרך המלך" ... בצד האמור אינני סבורה כי יש מקום לחסום את הדרך בפני המעוניינים להוכיח בראיות אחרות הורות ביולוגית... אין לשלול לחלוטין דרכים אחרות...המבקשים לעשות כן בדרך שונה מבדיקה גנטית רשאים לפנות לבית המשפט לענייני משפחה שהוא המוסמך בעניינים אלה, ודן בהם כמעשה של יום ביומו... ככל שיציגו בפניו ראיות אובייקטיביות שיניחו את דעתו של בית המשפט כי קיים קשר ביולוגי בין ההורה והילד, גם בלא בדיקה גנטית, רשאי בית המשפט לקבוע כי לפניו קשר של הורות ביולוגית". [בג"צ 566/11 דורון ממש ואח' נ' משרד הפנים, משרד החוץ (28/1/014) (נדון ביחד עם בג"צ 6569/11 ד"ר אילן טבק אבירם ואח' נ' שר הפנים) ס' 15-16 לפסק דינה של כבוד השופטת נאור].

14. דומה שאין עוד צורך להרחיב בשאלת זכותו של אדם לדעת מיהו אביו הן לצרכים של המעמד האישי, קיומם של היבטים רפואיים ייחודיים, ייחוס עצמי, טעמים חברתיים ועוד. "הזכות היא חלק מהמשפט הפוזיטיבי שלנו. התגבשותה לא הייתה מותנית

בחקיקתו של חוק יסוד, המבטיח הגנתה ושמירת קיומה. חוק היסוד אינו יוצר את הזכות מעיקרה, אלא מגבש אותה בהוראה סטטוטורית, מגדיר אותה וקובע הסדרים שנועדו להגן עליה" [ע"א 5942/92 פלוני נ' אלמוני, פ"ד מח (3) 837 (10/8/1994), עמ' 841].

15. חוק מידע גנטי תשס"א-2000 מאפשר לבית המשפט לקבוע קשרי משפחה ובכלל זה אבהותו של פלוני על אלמונית/גם מסירובו של אדם לערוך בדיקת רקמות/גנטית. אמור מעתה שניתן לקבוע אבהות גם ללא בדיקת רקמות על דרך ההיסק מסירובו של אדם לביצוע בדיקה כאמור. וזו לשון החוק בסעיף 28 ח(ב):

"בית המשפט רשאי להסיק מסירובו של אדם להיבדק כל מסקנה הנראית לו מוצדקת בנסיבות העניין, לרבות בדבר קביעת קשרי המשפחה הנטענים כלפי אותו אדם".
הוא המקרה שלפני.

16. מהרקע העובדתי שהובא לעיל עולה תמונה ברורה שהנתבע משטה בתובעת ואין בדעתו לבצע את בדיקת הרקמות חרף הצהרתו בבית המשפט שרצונו הוא לעשות כך.

17. זה המקום לקחת אתנחתא ולבחון את דברי נציג הפרקליטות בדיון בתוככי הבית פנימה. על אתר יאמר שאין בדעתי לבקר את דברי הנציג הגם שראוי שאלו יבחנו בשנית.

נציג הפרקליטות העלה בדיון את התנגדותו למתן פסק דין ללא צורך בבדיקת רקמות. להלן תבחנה הטענות:

טענה ראשונה היא שקיימת, לכאורה מחלוקת עובדתית באשר לגבי ניהול מערכת יחסים זוגית שכן הנתבע כופר בכלל שהייתה מערכת יחסים **"וטוען שקיימו יחסי מין פעם אחת"** נער הייתי וגם זקנתי וטענה זו נשמעת חדשות לבקרים מפי מי שבנות זוגן הרו והם פרשו מחייהן מסיבות שונות ומשונות וחובת תשלום המזונות בראשן.

מצאתי להדגיש שהנתבע לא טרח להתייבב לדיון חרף החלטתי ואין זאת בפעם הראשונה.

נשגב מבינתי בנסיבות אלו כיצד מועלית טענה זו, מפי הנתבע ובשמו **"זה מה שנאמר לי בטלפון על ידי הנתבע 1"** בדבר כפירה של הנתבע בקיומה של מערכת יחסים עם התובעת ו**"טוען שקיימו יחסי מין פעם אחת"**.

דברים אלו מעלים שתי תהיות: מה משמעות האמירה בטלפון שעה שלא הוגש כתב הגנה וטענות התובעת לא הוכחו חרף בקשתו של הנתבע להגיש כתב הגנה לאחר חודשים רבים כמו גם אי התייצבותו לדיון. ברם, יתרה מזאת הנתבע עמד בבית משפט זה ולא העלה טענה

כלשהי לעניין הכחשת מערכת היחסים עם התובעת. כל שטען שלא ידע על התביעה שכן גר בכתובת אותה אינו יודע, ביקש להיות מיוצג בהליך והסכים לבצע הבדיקה. האם די בדבריו של הנתבע בשיחת טלפון כדי שיאמר ויקבע על ידי נציג הפרקליטות ש"יש מחלוקת עובדתית לגבי הטענות שנטענו בפרוטוקול שהתקיים מוקדם יותר, לגבי ניהול מערכת זוגית"?! משעה שהנתבע, כאמור, לא העלה זאת לא בכתב ולא בעל פה בבית המשפט ולא התייצב לדיון חרף החלטתי. לטעמי לא. לו רצה הנתבע לומר דברו היה עליו להגיש כתב הגנה ולהתייצב לדיון.

ברם, מה לי דבריו בעל פה של הנתבע לנציג הפרקליטות. התובעת הציגה בדיון ביום 28/4/21 (הראשון בבוקרו של היום) תכתובת בינה לבין הנתבע. תכתובת זו צורפה לתיק, כאמור, ביום 2/5/21. לשון תכתובת זו מעידה על מערכת עמוקה יותר מזו שהובאה על ידי נציג הפרקליטות מפי הנתבע. להלן ההתכתבות:

ביום 17/9/2018 :

הנתבע: "מה נשמע."

האם: "בסדר מה איתך."

הנתבע: "בסדר"

איך הילדה "

האם: "בסדר גמור"

הנתבע: "יופי"

האם: "מה איתך איך אתה?"

הנתבע: "בסדר"

האם: "יופי" (אימוג'י מחייך וקורץ)

הנתבע: (אימוג'י מחייך)

במועד אחר מאוחר יותר ביום 22/10/2018 :

האם: "היילדה חולההה מאודדד אנחנו הולכים לבית חולים עם זה

מעניין אותך."

הנתבע: "מה קרה מה יש לה"

האם: "מקיא שילשולים חום גבוהה יאמאא כול הלילה היינו במיון לא

אוכלת כלום לא יודעת מה עובר עליה."

האב: "ומה אמרו לך מה יש לה"

האם: "וירוס..נתנו מלא תרופות"

הנתבע: "נתנולה תרופות מאשו"

האם: "ככן נתנו קניתי הכול...לא אוכלת כלום חוץ מי שותה מים"

הנתבע: "תשמרי עליה" (השגיאות בגוף המסמך-מ.ל)

הדברים לעיל מדברים בעד עצמם ומעידים, לפחות בעיני, על מערכת יותר עמוקה מקיום "יחסי מין פעם אחת".

אם בכל זאת לא די האם צרפה, כאמור, דיסק און קי בו סרטון שנערך על ידה הכולל תמונות עם הנתבע, תמונות רבות מזמנים שונים, במקומות שונים וזוויות צילום שונות המעיד אף הוא על מערכת זוגית - לפחות להבנתי.

יתרה מכך. גם לו יצויר שהנתבע קיים יחסי מין עם התובעת פעם אחת אזי מקל וחומר שהיה הנתבע צריך להזדרז ולבצע הבדיקה ולא לשטות בתובעת ולא להתייצב לבדיקות שנקבעו. ויתמה השואל האם מי שאמה הרתה מקיום יחסי מין "פעם אחת" אינה זכאית לדעת מי אביה? התשובה לכך היא לא רבתי!

על כל אלה יש להוסיף את דברי התובעת שהנתבע נהג לשלוח לה כסף למזונות הבת באמצעות אחיו.

טענה שניה היא שהנתבע לא מתנגד לבדיקה ואפשר להביא את הנתבע לבדיקה "ככל שבית המשפט יוציא צו הבאה" אוקסימורון זה בטיעון נציג הפרקליטות נדחה על ידי. הנתבע סיכל מספר פעמים את הגעתו לבדיקה ודי לי בכך. דעתי לא הייתה משתנה גם לו סיכל הנתבע הגעתו בכוונה ולו פעם אחת. איני יכול לקבל הנחה לפיה יש לאכוף בצו הבאה רצון מוצהר לקיום הבדיקה. צווי הבאה אינם שירותי הסעה למי שמסכל את הבדיקה ומצפה שיוסע אליה. יודגש שבהחלטתי המובאת לעיל הבהרתי בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים את התוצאה האפשרית אם ימשיך הנתבע בסירובו לקיים הבדיקה. אמירת דברים מהשפה אל החוץ כשבפועל הנתבע לא התייצב לבדיקה היא סירוב לבצע את הבדיקה.

הטענה השלישית היא שלנתבע אין כסף לממן חלקו בבדיקה. גם דינה של טענה זו להידחות. בדיון שהתקיים לפני ביום 8/9/2020 הודיע הנתבע "...אני מסכים לשלם את החלק שלי בבדיקה" והעלאת טענה זו עתה על ידי הנתבע מפי נציג הפרקליטות- הנתבע לא פנה לבית המשפט בעניין זה- מוסיפה נדבך נוסף למתן פסק הדין על פי התנהלותו של הנתבע אף ללא צורך בבדיקה גנטית.

הטענה הרביעית היא ש"הפרקליטות חושבת שלא ניתן לקבוע אבהות ללא בדיקה" גם דינה של טענה זו להידחות לאור לשונו המפורשת של סעיף 28 ח(ב) לחוק מידע גנטי שנוסחו הובא לעיל.

18. מידת ההוכחה הנדרשת בתביעת אבהות היא זו הנהוגה במשפט האזרחי "תביעת אבהות היא הליך אזרחי שבו מידת ההוכחה הדרושה היא מאזן ההסתברויות היינו אין על התובע להוכיח תביעתו מעבר לספק סביר" [תמ"ש (ירושלים) 19600/2006 ל.נ. (קטין) ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה (8/2/2007) ס' 7 לפסק הדין]].

19. המובא לעיל המעיד על התנהלותו של הנתבע בסיכול ביצוע הבדיקה וסירובו דה פקטו לקיים הבדיקה (כאמור, לו סבר הנתבע שאינו האב היה דווקא מזדרז לבצע הבדיקה – מה

שמהווה נדבך להוכחת התביעה על ידי התובעת) בצירוף הראיות שהובאו לעיל הביאו אותי לכלל מסקנה שהתובעת עמדה בנטל זה של מידת ההוכחה והוכיחה שהנתבע הוא אבי הבת.

אחרית דבר:

20. לאור כל האמור לעיל, אני קובע שהנתבע מר מ.ר. א. ס. ת"ז XXX הוא אביה של הקטינה א. צ. ת"ז XXX ילידת XXX.

21. הנתבע יישא בהוצאות התובעת, על אף היותה מיוצגת על ידי הסיוע המשפטי, בסך 2,000 ₪.

22. תואיל המזכירות לשלוח פסק הדין לצדדים, לנתבע 1 בכתובת בית הוריו המופיעה בכותר, ולסגור את התיק.

ניתן היום, ו' סיוון תשפ"א, 17 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

מרדכי (מוטי) לוי, שופט, סגן הנשיא